

CANCELL.
MARTIS B.
1716.

IX. B. 599

Gled

55.

~~2. 5. 11. 17~~

~~XXVIII. 9. 2~~

DISSERTATIO 26
DE
JURE
TABACI,

Quam
In Illustri
Academia Hasso - Schaumburgica,

IN AUDITORIO ICTORUM
Ad diem 4. Sept. M D C C.
Publico Eruditorum examini submitunt

PRÆSES
HENR. ERN. KESTNER,
D. & Prof. Jur. Ordin.

ET RESPOND.
JOHANNES CONRAD. KRANTZ,
Cassellanus.

RINTHELII,
Denuo recusa M D C C XII.

§. I.

DE JURE TABACI SPECI-

men aliquod paucis lineolis editurus, statim in frontispicio discursus notandum duxi, me non sive de usu sive de abusu Tabaci acturum, quippe quam materiem non ad forum juridicum, sed medicum potius pertinere existimo.

Usum Tabaci nimium quantum evehit vir de re medica meritissimus *Dn. Bonteko tr. vom men'delsthen Leben p. 3. §. 42. 43.* abusum docet vir eruditissimus *Dn. Albinus diff. de Tabaco* & *Jacobus Balde de abusu Tabaci conf. Tappii Orat. de Tabaco.* Nos hanc controversiam ob rationem dictam relinquimus intactam, id tamen, si a delicatis rei hujus æstimatoribus non ægre feratur, adjicimus, ne quid nimis!

§. II. Quid Jus, quomodo vocabulum Juris sumatur, infiniti Juris commentatores abunde explicant, ut adeo in his desudare velle, esset tempus tere-re. Vocabulum Tabacum ab insula Tabacco vel Tabalco, in America prope insulam Virginiam sita, ori-

gi-

ginem derivare videtur. Hispani primum Tabacum in Lusitaniam attulerunt. In Angliam primus dicitur ejus semen detulisse Franciscus Drack Angliæ seculi superioris Argonauta; Nicotiana appellatur a Joh. Nicotio Regio Gallorum consiliario, cujus beneficio an. 1559. & 60. Gallis innotuit. *Dietber. in addit. ad spec. Speidel. sub verbo Toback*, ab aliis herba sancta, sacra ob mirandas virtutes, Panacea & Germanis Taback, Nicotian, *Indianisch Wunder-Kraut / heilige Kraut* dicitur.

§. III. Cum vero ex immotis Juris Naturæ principiis constet, Humano Generi in universam terram ejusque fructus jus competere, quippe quarum rerum alias nullus usus, & cum sine his genus humanum perire deberet, *Dn. Coccej. post. Jur. Cent. 5.* Ita vix dubium est, ad hosce fructus quoque ipsum ipsius Tabaci usum referendum. An vero usus ejus impediri, & per leges restringi possit, ad nostrum scopum pertinere, & in quæstionem venire meretur. Si historiarum monumenta evolvamus, adinvenimus, quod Amurathes IV. Turcarum Tyrannus, ne quis subditorum Tabacum sugeret, sub pœna capitis prohibuerit, quia prolis multitudinem impediret, Russorum Imperator an. 1634. usum ejus publico mandato prohibuit: refert etiam *Olearius in der Moskowitzschen Reise-Beschreibung l. 3. c. 6. p. 197.* Virgis cæcos, alas nasi dissectas, imo stygmate notatos fuisse Tabacifugas. Subjungitque Persæ Schach Abbas exemplum qui ob violatum Tabaci interdictum militi & nasum & labia præscindi curavit, & venditorem mandati ignarum una cum Tabaco comburi voluit. Rex

Britanniæ, videns multa ex Tabaco fumo oriri mala, id subditis suis dissuadere sequentibus allaboravit verbis: Tandem inquit, o cives, si quis pudor, rem infanam abjicite, ortam ex ignominia, receptam errore, frequentatem stultitia, unde & ira numinis accenditur, corporis sanitas atteritur, res familiaris arroditur, dignitas gentis senescit domi, vilescit foris: rem visu turpem, olfactu insuavem, cerebro noxiam, pulmonibus damnosam, & si dicere liceat, atri fumi nebulis tartareos vapores proxime repræsentantem. Nos qui non exemplis, sed jure in juridico foro pugnandum ducimus, affirmativam statuimus sententiam, quoniam principes pro salute Reipubl. etiam de rebus indifferentibus, uti Tabaci usus est, legem ferre possunt *c. 6. de R. I. in 6. l. 6. 7. de leg. l. 29. C. de testam. Lauterb. comp. jur. tit. de leg. excipimus actus necessitatis si scilicet instar medicinæ Tabacum præscribatur.*

§. IV. Concesso Tabaci usu, certum est, hunc a summa potestate quo ad modum utendi temperari atque circumscribi posse, inde in rite compositis civitatibus prohibitum reperitur, ne suffitus hic Tabaci in locis periculosis & incongruis, puta in stabulo, horreo, vel etiam periculoso modo, veluti carbonibus candentibus, vel fune ardenti Kohlen so glüend / oder brennender Lunte / fiat, eoque pertinent saluberrimæ illæ ordinationes, ne Tabacum in sylvis fumetur. In Wäldern ist nicht zuzulassen / daß die Holzhauer Feuer zum Toback sauffen / an welches sich fast heut zu Tage männiglich gewehnet / mitnehmenden bey den dürren Zesten das Feuer leicht den Moß und die Blätter erreichen / und bald eine große

se Gluth angehen kan / wie die Erfahrung bezeuget
Nic. Meurer in Forst- und Jagt-Recht Part. I. pag. 3.
Fürstliche Wetmarische Forst- Ordnung art. 8. §. 9.
Fürstliche Goethische Wald- Ordnung art. 10. §. 10.
Bayerische Forst-Ordnung art. 32. Fürstliche Braun-
säwetz. Lüneb. Forst-Ordnung cap. 3. num. 36. Fürst-
liche Marburg. Holz- Ordnung art. 33. Württenb.
Forst- Ordnung P. 2. tit. Von Hirten und andern
Feuer 2c. Oldenb. in Itiner. jur. tit. 5. §. 440.

§. V. Cum rebus in & exportandis a summa potestate, vi supremi illius Juris, quod tenent, & inter regalia referri solet, certum aliquod vectigal imponi possit, dubium nullum est, talem legem usui Tabaci quoque præscribi posse, Klockius *de arario lib. I. cap. 14. n. 60. & seqq.* attestatur, e nudis fistulis ad usum Tabaci comparatis quinquaginta millia florenorum plus minusve quotannis in provincias unitas inferri, quantum igitur ex usu Tabaci?

§. VI. Gravior existit quæstio, an Tabacum ad hostes transvehere liceat. De qua *Marquard. de jur. mercat. pag. 147. n. 33.* Certum equidem est, si gentium jura consulamus, quod non tantum ipsæ res hostiles, sed etiam quæ ab extraneis advehuntur merces, quæ communi nomine contrabandæ dici consueverunt, hostibus sufferri possint. Nam omne illud commercium extraneorum, quo hostis vires augentur, & ad præsentem belli statum faciunt, indictum est, quæ vero ad voluptatem hostium potius vergunt merces, ille prohiberi nequeunt, hostem enim istæ magis enervant quam roborant, quod si vero usum

Ta-

Tabaci consideremus, ille militibus tam gratus, tam acceptus est, ut, etsi omnibus rebus fere destituantur, per aliquod dies eodem contenti sint, ex qua rationem manifeste constare credo, quod quibus victualia exportare ad hostes vel lege vel pacto interdictum, illi nec etiam Tabacum illis adferre debent. *Conf. l. 2. pr. ibi ut ferrum & frumentum & sales ff. de publ. cap. 2. X. de Judais cap. 1. extrav. comm. eod. Horn. disput. inaug. de merc. illic. cap. 4. thes. 9.*

§. VII. Penu legata, ea, quæ ad esum potumque spectant, venire, constat, quid de Tabaco sentiendum? Resp. respiciendum erit, an medicinæ causa adhibeatur, & non comprehendetur sub hoc legato, si vero ad sustentationem destinatur, uti milites alique prætendunt, continebitur sub hoc legato *arg. l. 5. ff. de Penu legata.*

§. VIII. An Doctores, an consiliarii Tabaci dentur nostrum non est inquirere, interim ex Harsdörffero Felmannus de titul. bonorum *pag. 69.* inquit, Tituli sunt ambitiosorum hominum, quod Tabaci fumus illis cibo potumque gratior sit, reputantium.

COROLLARIA.

I.

- P**rimogenitus ante dignitatem Regiam natus, secundo genitum in dignitate regia natum in successione excludit.
2. Liberis rebuspubl. æque ac aliis summis principibus jus competit quascunque dignitates concedendi.
 3. Legati a jurisdictione ac potestate ejus principis, ad quem missi, exempti non sunt, adeoque si ibi vel delinquant, vel contrahunt, ibi ceu in loco delicti vel contractus forum fortiantur.
 4. Si procurator sortem & usuras nomine Domini ex mutuo exigat, neque Domino restituat, debet usuras totius summæ, quam exigit.
 5. Si solo pacto & voluntate partes velint usuras pro sorte habere, non desinuunt usuræ usurarum, sed ea causa in anatocisum cadit.
 6. In correali negotio plures sunt obligationes personarum, sed unum debitum.

7. Pactum reale correi prodest & nocet hæredi, non personale.
8. Divisio mutui in civile & mixtum fundamento caret.
9. Meretricem è lupanari extractem in uxorem ducere, accensetur operibus charitatis, diciturque proficere in remissionem peccatorum
C. inter opera X. de spons.
10. Justinianus adulterii pœnam in fœmina mitigavit *Nov. 134. c. 10.* num id satis æquè? neg.
11. Qui virginem consentientem abduxit matrimonii contrahendi causa, an incidat in pœnam *l. un. C. de rapt. virg.*? affirm.
12. Quæritur an in regno consuetudo ista introducit possit, ne Rex aut ipse matrimonium contrahat, aut filium filiamve elocet aliter, quam de consilio procerum? affirm.
13. An legitima sit prætensio Moscovitarum fœminarum quærentium, a marito teste Oleario, serio se non amari propterea quod verberibus sapius non excipiantur? neg.

94 A 7367

ULB Halle
002 415 674

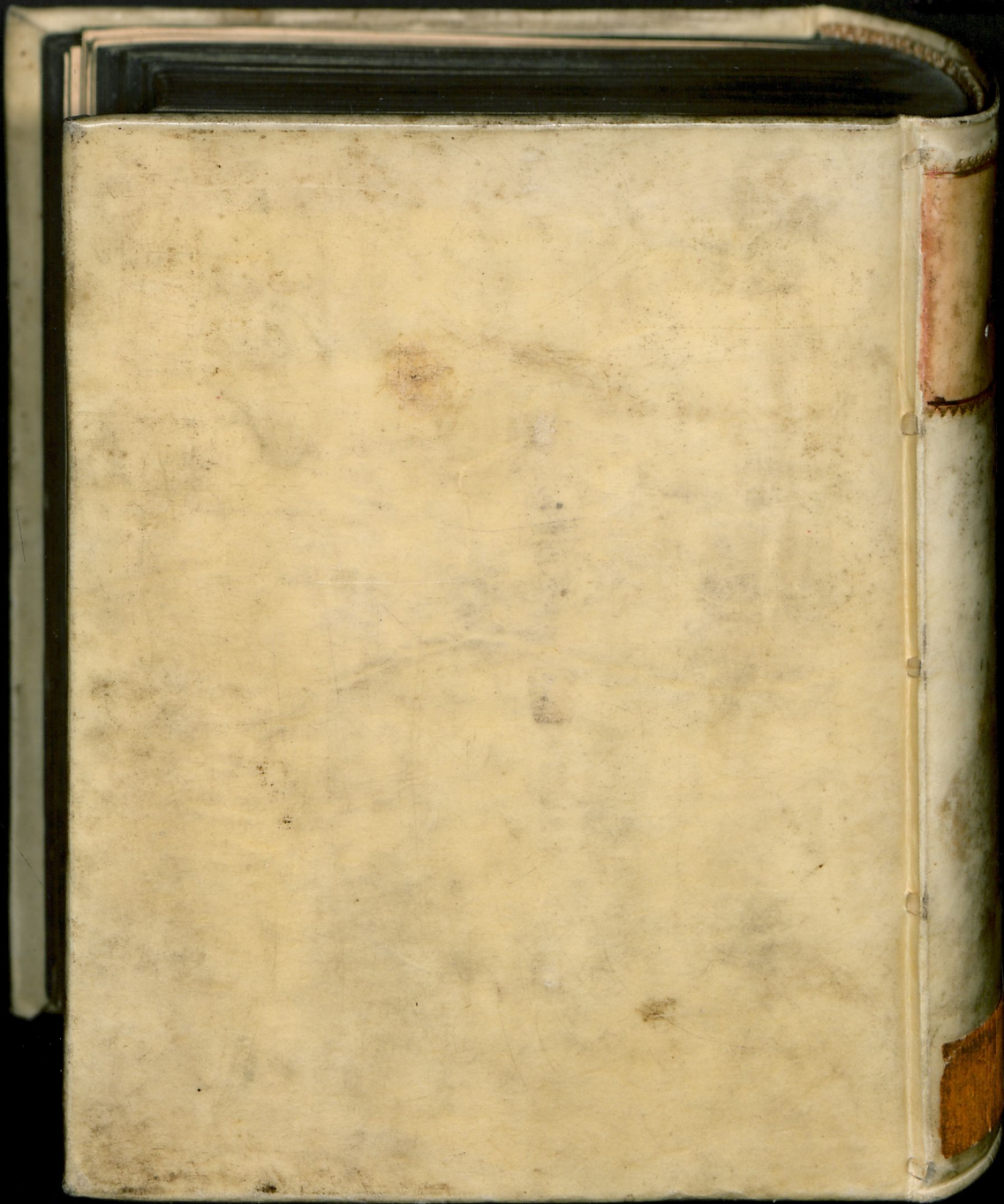
3

Sb.

VD17

DISSERTATIO
DE
JURE
TABACI,

Quam
In Illustri
Academia Hasso - Schaumburgica,

IN AUDITORIO ICTORUM
Ad diem 4. Sept. M D C C,
Publico Eruditorum examini submitunt

PRÆSES
HENR. ERN. KESTNER,
D. & Prof. Jur. Ordin.

ET RESPOND.
JOHANNES CONRAD. KRANTZ,
Cassellanus.

RINTHELII,
Denuo recusa M D C C XII.

